

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernàndez, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

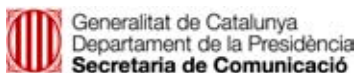
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironés).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'impuls que no cedeix

Els sectors que a Catalunya són més reticents al procés sobiranista voldrien que tot plegat només fóra una flamarada. Volen creure que la crisi econòmica, la inèrcia o la moda –tot fenòmens *passatgers*– expliquen l'eufòria independentista que viu el país, però que, d'una manera o altra, el suflé acabarà desinflant-se. Òbviament s'equivoquen. Els suflés no són tan resistents. Com també s'equivoquen, almenys fins ara, els qui, des de posicions contràries, temen i alerten que la febrada siga “poc consistent”. Cadascú es lliure d'especular tant com vulga, però el que queda clar a Catalunya, una vegada i una altra, és que la immensa majoria de la gent que participa de la vida pública i política ha pres una opció clara i inalterable a favor de l'autodeterminació i de la constitució d'un estat propi. L'impuls no cedeix.

I cal que siga així, encara que només siga per una qüestió estrictament democràtica. Perquè un poble que se sent nació té el dret a decidir com vol viure i ningú en nom de cap llei ni de cap principi pretesament sagrat té dret a impedir-ho. Aquest impuls, a més, atia la coherència política. El govern d'Artur Mas –i el mateix president– han de superar mil obstacles per mantenir el seu compromís electoral i convocar la consulta sobiranista l'any vinent. Hi ha l'obstacle dels poders econòmics i financers a Catalunya que pressionen el president de la Generalitat perquè faça marxa enrere, perquè desistesca en la intenció de portar els catalans “al desastre”. Ells també són persistents. Encara que, per ara, Mas té clar que, a l'hora de la veritat, “una persona és un vot”, tot i que tinga una influència social amagada enorme.

El segon obstacle és l'Estat espanyol. El seu govern, el seu Parlament i les seues institucions. Fins i tot la mateixa societat. Quan arriba “l'hora de la política” –dijous passat, per exemple–, la realitat és molt més agra. Ningú que tinga un mínim de coneixement pot creure que el govern de Mariano Rajoy permetrà una consulta a Catalunya. En aquest sentit, tant se val que a l'executiu hi haguera el PSOE. En això, els dos grans partits hi coincideixen. El govern espanyol treballa ara en dues direccions. Una més i l'altra menys, però totes dues hostils al procés. La maquinària de l'estat s'ha mobilitzat per activar a Catalunya la *contra* social que almenys evidencie que al Principat “també hi ha espanyols”. Com a complement, ben segur que Mariano Rajoy acabarà oferint alguna alternativa molt rebaixada a Artur Mas. Tot això es combat amb decisió política. I la política, en situacions adverses, aguanta gràcies a l'impuls popular. Per això és tan important que aquest impuls es mantinga.

Als nostres lectors

Crònica encadenada

Aquest número que el lector té a les mans dedica bona part de les planes a l'èxit de la cadena humana de l'11 de Setembre, que va continuar dins el Vallespir i el Baix Maestrat, amb els obstacles habituals. Hem volgut reproduir les imatges més representatives de l'eufòria que es va desencadenar per tot Catalunya –també aèries, preses des d'un helicòpter–. Un magnífic treball del nostre fotògraf Jordi Play i d'altres col·laboradors gràfics. Acompanyem aquest desplegament amb quatre cròniques ben especials. Les que van escriure des de la mateixa cadena Josep-Lluís Carod-Rovira, Jordi Llavina, Vicenç Llorca, Antoni Vives, Vicent Sanchis i Josep Pujol i Coll, tots ells guanyadors dels premis Andròmina, Joan Fuster o Vicent Andrés Estellés.